ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ГОДИШНИЯ ФИНАНСОВ ОТЧЕТ ЗА 2011 г.

на „ ГЛОБАЛ БИЗНЕС СЪРВИСИС " ЕООД
към 31 декември 2011

1. Учредяване и регистрация

ГЛОБАЛ БИЗНЕС СЪРВИСИС ЕООД е търговско дружество, регистрирано в Търговски регистър при Агенция по вписванията с входящ номер 20081209144524 / 2008 г. Седалището на управление на дружеството е гр. София, ул. Никола Габровски № 14.

1.1. Собственост и управление

- До 21.07.2009 г. дружеството се нарича ГЛОБАЛ БИЗНЕС СЪРВИСИС ООД. Разпределението на дяловия капитал на дружеството е както следва:
  - ГЛОБАЛ УАН ООД 60%
  - Петьо Стефанов Бояджиев 40%.

Дружеството се представлява и управлява от избран управител.

- На 21.07.2009 г. ГЛОБАЛ УАН ООД напуска дружеството като съдружник и дружеството се нарича ГЛОБАЛ БИЗНЕС СЪРВИСИС ЕООД. Разпределението на дяловия капитал е както следва:
  - Петьо Стефанов Бояджиев 100 %;

Дружеството се представлява и управлява от Петьо Стефанов Бояджиев.

1.2. Предмет на дейност

Предметът на дейност на дружеството за 2011 г. основно включва изграждане и поддръжка на компютърни системи, структурно окабеляване, продажба на компютърни модули и др.

2. База за изготвяне

Дружеството води своето текущо счетоводство и изготвя финансовите си отчети в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и Национални стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия .

Всички данни за 2011 са представени в настоящия финансов отчет в хил.лева.

Дружеството представя сравнителна информация в този финансов отчет за една предходна година.

3. Материални запаси

Стоково-материалните запаси са под формата на:

- материали, придобити главно чрез покупка и предназначени основно за влагане в производствения процес, а именно с цел производство на продукция и оказване на услуги. Те могат да са обект и на преки продажби, когато това се прецени от предприятието.

- стоки, придобити главно чрез покупка и предназначени за продажба.

Стоките и материалите се оценяват по доставна стойност (историческа цена), представляваща сумата от всички разходи по закупуването и преработката, както и други разходи, направени във връзка с довеждането на СМЗ до настоящето им място и състояние. В разходите за преработка са включени разходите, пряко свързани с произвежданите продукти и систематично начисляваните постоянни и променливи общопроизводствени разходи, които са правени в процеса на производството.

При отписване на СМЗ при тяхното потребление е прилаган метода на средно претеглената стойност. Методът не е променян през текущия период.

При първоначалното признаване на произведената продукция същата се оценява по себестойност. Себестойността на продукцията се определя от стойността на употребените материали, разходите за преработка и другите разходи, свързани с производството. В нея не са включени финансовите и разходите по продажбите, които са отчетени като текущи разходи за дейността в периода, в който са направени.

Разходите, които не могат да бъдат отнесени пряко (общопроизводствените) включват амортизации, лицензи, услуги по текущи ремонти и други материали.

Съгласно приложимото счетоводно законодателство дружеството извършва инвентаризация на всички дълготрайни и краткотрайни активи към 31 Декември на всяка отчетна година.

4. Парични средства

В група парични средства са включени парични средства в брой и в разплащателни сметки.

5. Нетни печалби или загуби за периода, фундаментални грешки и промени в счетоводната политика.

През отчетния период не са извършвани промени в счетоводната политика на дружеството. Няма открити фатални грешки за минали периоди.

6. Събития възникнали след датата на Годишния финансов отчет.

Между датата на Годишния финансов отчет и датата на изготвянето му не са възшикнали коригиращи или некоригиращи събития.

7. Данъци от печалбата

През отчетния период е отчетена счетоводна печалба в размер на 11 хил. лв., като след преобразуване по годишна данъчна декларация, предприятието отчита данъчна печалба в размер 11 хил. лв.

През отчетния период дружеството не е извършвало преизчисление на текущи данъци от печалбата за предходни периоди.

8. Дълготрайни нематериални активи

За дълготрайни нематериални активи се признават активи, които нямат физическа субстанция, чиято стойност може надеждно да се изчисли и за които предприятието очаква да получи икономическа изгода в повече от един отчетни периоди. След първоначалното признаване по цена на придобиване дълготрайните нематериални активи се отчитат по историческа стойност, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка.

Последващи разходи свързани с определен дълготраен нематериален актив се признават за разход за периода, в който са направени.

Разходи, които могат надеждно да бъдат измерени и съотнесени към нематериален актив, когато водят до увеличаване на очакваните икономически изгоди спрямо първоначално оценената стандартна ефективност на съществуващия актив, се отразяват като увеличение на отчетната му стойност или като отделен нематериален актив и се определят като разходи за усъвършенстване.

Предприятието е приело праг на същественост от 700 (седемстотин) лева. Дълготрайни активи, които отговарят на условията за признаване като нематериални, но са на стойност под 700 (седемстотин) лева се отчитат като текущ разход.

Дружеството не извършва и не е извършвало разходи за развитие и изследователска дейност.

Нематериалните активи се отписват от баланса когато се извадят трайно от употреба и не се очакват от тях бъдещи стопански изгоди или се продадат.

9. Дълготрайни материални активи

За дълготрайни материални активи се признават активи, които имат натурално-веществена форма, чиято стойност може надеждно да се изчисли и за които предприятието очаква да получи икономическа изгода в повече от един отчетни периоди. След първоначалното признаване дълготрайните нематериални активи се отчитат по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка.

Последващи разходи свързани с определен дълготраен материален актив, се прибавят към балансовата сума на актива, когато е вероятно дружеството да има икономически ползи, надвишаващи първоначално оценената ефективност на съществуващия актив. Всички други последващи разходи се признават за разход за периода, в който са направени.

Предприятието е приело праг на същественост от 700 (седемстотин) лева. Дълготрайни активи, които отговарят на условията за признаване като материални, но са на стойност под 700 (седемстотин) лева се отчитат като текущ разход.

Активи, които се извеждат временно от употреба - за ремонтиране, за подобрения, за консервиране и т.н. не се отписват. Разходите за консервиране (извеждане от употреба за определен период и последващо въвеждане в употреба) се отчитат като текущи разходи за периода, през който са възникнали.

10. Методи за амортизация на амортизируемите дълготрайни материални и нематериални дълготрайни активи

При счетоводното начисляване на амортизацията на ДМНА е прилаган линейният метод за амортизация за всички групи амортизируеми активи. Отчетените разходи за амортизации съответстват на данъчнопризнатите методи и размери на амортизационните норми, определени в ЗКПО.

11. Лизингови договори

Наемните договори за придобиване на дълготрайни материални активи, при които Дружеството поема рисковете и изгодите, свързани със собствеността, се определят като финансови лизингови договори. Финансовите лизингови договори се отчитат като съответния актив се отписва от баланса на лизингодателя (наемодателя) и се заприхождава като актив на лизингополучателя (наемателя) по справедлива стойност или стойността на минималните лизинговия плащания, когато същата е по-ниска. Определената в лизинговия договор обща сума на плащанията се отчита като вземане/задължение в наемодателя/наемателя. Разликата между справедливата стойност или минималните лизингови плащания и определената в договора обща сума на наемните плащания се отчита като финансов приход или разход за бъдещи периоди.

Всички останали лизингови договори се класифицират като експлоатационен лизинг. Същите се отчитат текущо като приход от/разход за наеми.

12. Признаване на приходи

Счетоводната политика приета за признаване на приходи е в съответствие СС 18. Приходът от продажба на продукция, стоки и услуги е признаван при едновременното изпълнение на следните условия: Прехвърляне на купувача на значителни рискове и изгоди, свързани със собствеността на продукта и стоката; незапазване на участие в управлението или значителен контрол върху продаваните продукти и стоки; сумата на прихода може да бъде надеждно изчислена; продавачът има икономическа изгода, свързана със сделката по продажбата; направените разходи или тези, които ще бъдат направени във връзка със сделката, могат надеждно да бъдат изчислени; етапът на завършеност на сделката при извършване на услуги може надеждно да се определи. Най - важните категории приходи, признати през периода са:

- Приходи продажба на стоки – 19 хил. лв.;
- Приходи от продажба на услуги – 10 хил. лв.

Приходите за бъдещи периоди се отлагат за признаване като текущ приход за периода, през който договорите за които се отнасят, се изпълняват.

Към 31.12.2011 г. няма отчетени приходи за бъдещи периоди (31.12.2010 г.: 0 хил. лв.)

13. Признаване на разходи

Разходите в дружеството се признават в момента на тяхното възникване и на база принципите на начисляване и съпоставимост. Най - важните категории разходи, признати през периода са:

- Разходи за материали – 2 хил. лв.

Разходите за бъдещи периоди се отлагат за признаване като текущ разход за периода, през който договорите за които се отнасят, се изпълняват.

Към 31.12.2011 г. няма отчетени разходите за бъдещи периоди (31.12.2010 г.: 0 хил. лв.)

Финансовите разходи се включват в отчета за приходите и разходите, когато възникнат и се състоят от лихвени разходи, свързани с получени заеми и финансов лизинг, както и такси и други преки разходи по кредити, банкови гаранции и финансов лизинг. Те се представят нетно с финансовите приходи на лицевата страна на отчета за приходите и разходите.

14. Търговски и други вземания

Търговските вземания се отчитат и представят във финансовия отчет по справедлива стойност на база стойността на оригинално издадената фактура (себестойност), намалена с размера на обезценката за несъбираеми суми. В случаите на разсрочени плащания над обичайния кредитен срок, при които не е предвидено допълнително плащане на лихва или лихвата значително се различава от обичайния пазарен лихвен процент, вземанията се оценяват първоначално по тяхната справедлива стойност, а последващо – по амортизируема стойност, след приспадане на инкорпорираната в тяхната номинална стойност лихва, определена по метода на ефективната лихва.

Приблизителната оценка за загуби от съмнителни и несъбираеми вземания се прави, когато за събираемостта на цялата сума или част от нея съществува висока несигурност. Несъбираемите вземания се изписват, когато правните основания за това настъпят.

15. Търговски и други задължения

Търговските и другите текущи задължения се отчитат и представят във финансовия отчет по стойността на оригиналните фактури (цена на придобиване), която се приема за справедливата стойност на сделката и ще бъде изплатена в бъдеще срещу получените стоки и услуги. В случаите на разсрочени плащания над обичайния кредитен срок, при които не е предвидено допълнително плащане на лихва или лихвата значително се различава от обичайния пазарен лихвен процент, задълженията се оценяват първоначално по тяхната справедлива стойност, а последващо – по амортизируема стойност, след приспадане на инкорпорираната в тяхната номинална стойност лихва.

16. Доходи на персонала

Съгласно българското законодателство дружеството е задължено да плаща вноски във фондовете за социално и здравно осигуряване. Размерът на вноските се определя от Кодекса за социалното осигуряване и Закона за здравното осигуряване – въз основа на доходите за периода. Трудовите отношения с работниците и служителите дружеството, в качеството на работодател, се основават на разпоредбите на Кодекса на труда и на разпоредбите на действуващото осигурително законодателство.

Основно задължение на работодателя е да извършва задължително осигуряване на наетия персонал за фонд "Пенсии", допълнително задължително пенсионно осигуряване, фонд "Общо заболяване и майчинство", фонд "Безработица", фонд "Трудова злополука и професионална болест", фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите" и здравно осигуряване.

Размерите на осигурителните вноски се утвърждават конкретно със Закона за бюджета на ДОО и Закона за бюджета на НЗОК за съответната година. Вноските се разпределят между работодателя и осигуреното лице в съотношение, което се променя ежегодно и е определено в Кодекса за социално осигуряване.

Към дружеството няма създаден и функциониращ частен доброволен осигурителен фонд.

Доходи при напускане

Съгласно разпоредбите на Кодекса на труда, работодателят има задължение да изплати при прекратяване на трудовия договор, преди пенсиониране, обезщетения за:

- неспазено предизвестие - брутното трудово възнаграждение за един или три месеца;

- поради закриване на предприятието или на част от него, съкращаване в щата, намаляване на обема на работа и спиране на работа за повече от 15 дни и др. – брутното трудово възнаграждение за един месец;

- при прекратяване на трудовия договор поради болест – обезщетение в размер на 2 брутни месечни работни заплати;

- за неизползван платен годишен отпуск - за съответните години за времето, което се признава за трудов стаж.

17. Отчитане на ефектите от промени във валутните курсове.

Функционална и отчетна валута на представяне на финансовия отчет на дружеството е българският лев. От 01.07.1997 г. левът е фиксиран в съответствие със Закона за БНБ към германската марка в съотношение BGN 1 : DEM 1, а с въвеждането на еврото като официална валута на Европейския съюз - с еврото в съотношение BGN 1.95583 : EUR 1.

18. Оповестяване на свързани лица.

Между предприятието и други предприятия не съществуват взаимоотношения между свързани лица, при които е налице контрол, съгласно СС 24.

19. Финансови инструменти.

Финансовите инструменти представляват договори, които поражда едновременно както финансови активи в едно предприятие, така и финансови пасиви или инструменти на собствения капитал в друго предприятие (не се включват данъците и таксите).

Финансовите активи представляват паричните суми, договорните права за получаване на парични суми или размяна на финансови инструменти с други предприятия при потенциално благоприятни условия, както и компенсаторните инструменти.

В зависимост от целта на придобиването, финансовите активи се класифицират като:

- Държани за търгуване- когато са придобити с намерението да бъдат продадени в краткосрочен план (максимум до една година)с цел реализирането на печалба. Към тях се отнасят и финансовите активи, които са част от портфейл, за който има индикация за неотдавнашна способност за реализиране на печалба в краткосрочен период или деривативни активи, ако не са използвани за ефективни хеджиращи инструменти. Към

тази категория е редно да се отнесат и придобитите компенсаторни инструменти, които обикновено се използват като платежно средство.

- Финансови активи, държани до настъпване на падеж – тези финансови активи, които са с фиксирано или определяемо плащане и фиксиран падеж и които предприятието има положително намерение и възможност да запази до настъпване на падежа. В съответствие с характеристиката на тази отчетна категория към нея могат да се отнесат всякакви дългови инструменти, в т.ч. ДЦК, при условие, че са придобити при вторичното предлагане и предприятието има намерение и възможност да ги задържи до падежа.

- Кредити и вземания, възникнали първоначално в предприятието-това са финансови активи, създадени от предприятието посредством директно предоставяне на пари, стоки или услуги на дадени дебитори.Към тази категория се отнасят търговските и други вземания на предприятието с договорен характер (но не и вземания със законов характер, например данъците), срочни депозити, предоставени кредити на други лица, както и дългови инструменти, в т.ч. ДЦК, недържани за търгуване, ако са придобити при първичното предлагане. Към тази отчетна категория може да се отнесат само тези вземания и предоставени кредити, по отношение на които предприятието е първи кредитор (не могат да се отнесат например закупените вземания).

- Обявени за продажба - всички финансови активи, които не могат да се класифицират в предходните групи

Финансовите пасиви са договорните задължения за предоставяне на парични суми или финансови активи на друго предприятие или размяна на финансови инструменти с други предприятие при потенциално неблагоприятни условия

Финансовите пасиви се класифицират съобразно целта при поемането им и се определят като:

- Държани за търгуване – тези финансови пасиви, които са поети от предприятието с цел получаване на печалба, произтичаща от краткосрочни колебания в цените или в дилърските маржове. Финансови пасиви се класифицират като държани за търгуване, без значение каква е целта на поемането им, когато са част от портфейл, за който има свидетелства за неотдавнашна актуална способност за краткосрочно извличане на печалба.

- Финансовите пасиви, държани до настъпване на падеж, са финансовите пасиви с фиксирано или определяемо плащане и фиксиран падеж, които предприятието има

намерението и възможността да задължи до падежа. Към тази категория се отнасят поети от предприятието (а не възникнали първоначално в предприятието) облигации и други дългови инструменти по отношение на които не е първи длъжник, ако възнамерява да ги задържи до падежа им.

- Финансови пасиви, възникнали първоначално в предприятието са пасиви, създадени посредством директно получаване на пари, стоки или услуги от дадени кредитори. Към нея се отнасят и търговските задължения на предприятието, които нямат фиксиран падеж, а се погасяват в рамките на нормалния оперативен цикъл.(последваща им оценка е по себестойност). Тези, които са с фиксиран падеж, се отчитат по амортизируема стойност. Такива могат да бъдат издадени от предприятието облигации, издадени запис на заповед и менителници и други дългови инструменти, които няма да бъдат прехвърлени на друга страна в краткосрочен период. Към финансовите пасиви, възникнали първоначално в предприятието, не се отнася придобит дял от пакет(пул) от кредити или поети кредити, по отношение на които предприятието не е първи кредитор.

Предприятието признава финансовия актив или финансовия пасив в своя счетоводен баланс единствено когато стане страна в договорните условия на инструмента.

Покупката на финансов актив се признава чрез използване неотклонно за всяка от четирите категории финансови активи на един от следните два метода:

- дата на търгуване
- дата на уреждане

Финансовите инструменти се оценяват при първоначалното придобиване по цена на придобиване, която включва:

- справедливата стойност на даденото (при финансов актив) или полученото (при финансов пасив).
- разходите по извършване на сделка с финансови инструменти, като:

- хонорари, комисиони и други възнаграждения, изплатени на агенти, брокери, консултанти, дилъри и други, пряко ангажирани със сделката лица;

- данъци, такси, разрешения и други, изплатени на борси и на регулационни органи;

- трансферни данъци и мита и други.

В първоначалната оценка на финансовите инструменти не се включват получените премии и отбиви, финансирания и разпределения на административни и други общи разходи.

След първоначалното признаване предприятието оценява по справедлива стойност(последваща оценка), която не се коригира с очакваните разходи по продажбата или друг вид освобождавания на финансовите активи, класифицирани като:

- финансови активи, държани за търгуване;
- финансови активи, обявени за продажба.

След първоначалното признаване предприятието оценява по амортизируема стойност с помощта на метода на ефективната лихва финансовите активи, класифицирани като:

- инвестиции, държани до настъпване на падеж, и
- заеми и вземания, предоставени от предприятието и недържани за търгуване, които имат фиксиран падеж.

Заеми и вземания, предоставени от предприятието, които нямат фиксиран падеж, се отчитат по себестойност.

Последващата оценка на финансовите пасиви е по:

- амортизируема стойност – за финансовите пасиви, класифицирани като държани до настъпване на падеж и финансовите пасиви, класифицирани като възникнали първоначално в предприятието(без тези, които нямат фиксиран срок) и
- справедлива стойност – за финансовите пасиви, класифицирани като държани за търгуване.

Справедливата стойност на финансовите инструменти се изчислява надеждно при последващата им оценка, когато за тях има публикувана ценова котировка на активен пазар. Когато справедливата стойност не може да се определи надеждно, финансовият инструмент се оценява по цена на придобиване

Разликите от промените в оценките на финансовите инструменти се отчитат като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи.

В края на всеки отчетен период предприятието определя дали съществуват обективни обстоятелства за обезценяване на дадения финансов актив или група финансови активи. Ако съществува такива обстоятелства, предприятието определя възстановимата стойност на финансовите активи и представя намалението като текущ финансов разход.

Предприятието отписва изцяло или частично финансовите си инструменти (включително произтичащите от обезпечения) единствено когато договорените права или задължения по тях бъдат погасени.

При реализиране на правата или уреждане на задълженията резултатът от сделката се отразява като текущ финансов приход или текущ финансов разход.

20. Обезценка на активи

Провизия за обезценка на търговски вземания се формира когато са налице обективни доказателства, че дружеството няма да може да събере цялата сума по тях съгласно оригиналните условия на вземанията. Значителни финансови затруднения на длъжника по вземането, вероятност длъжникът да влезе в процедура на несъстоятелност или друга финансова реорганизация, неизпълнението или просрочието в плащането (както конкретно е посочено по-долу) се вземат под внимание от ръководството, когато се определя и класифицира дадено вземане за обезценка. Стойността на обезценката е разликата между балансовата стойност на даденото вземане и сегашната стойност на прогнозираните бъдещи парични потоци, дисконтирани по оригинален ефективен лихвен процент. Балансовата стойност се коригира чрез използването на коректива сметка, където се натрупват всички обезценки, а сумата на загубата от обезценка за периода се признава в отчета за доходите към "други разходи за дейността". В случаите на последващо възстановяване на обезценка то се посочва към "други доходи от дейността" за сметка на намаление на коректива.

Приблизителната оценка за загуби от съмнителни и несъбираеми вземания се прави в края на всяка финансова година на индивидуална база, като в зависимост от периода на просрочие, обичайно обезценката варира както следва:

- вземания с просрочие от 90 дни до 180 дни: средно около 25%;
- вземания с просрочие от 181 дни до 270 дни: средно около 50%;
- вземания с просрочие от 271 дни до 360 дни: средно около75%;
- вземания с просрочие над 360 дни: до 100%, доколкото ръководството преценява, че съществува висока несигурност относно тяхното събиране в бъдеще.

Дата: 30.03.2012 г.

Съставител : Маргарита Димитрова

Ръководител : Петьо Бояджиев

ГЛОБАЛ БИЗНЕС СЪРВИСИС ЕООД Global Business Services СОФИЯ